Artikel 294, dat hulp bij zelfdoding strafbaar stelt, dankt zijn introductie in 1886 in ons Wetboek van Strafrecht aan een vooroordeel én het wordt op grond van datzelfde vooroordeel tot op de dag van vandaag gehandhaafd. Dit boek bevat een onderbouwd pleidooi het wetsartikel een zachte dood te laten sterven.

Uit het boek;
"Vijf tot zes politiewagens met zwaailicht namen de straat waar Peter woonde met veel lawaai in bezit en zetten die af. Tien tot twaalf beambten, waaronder de officier van justitie, betraden met veel vertoon de woning. Het was een rustig buurtje, niet gewend aan dergelijke vormen van agressie. De bejaarde buurvrouw stond, geheel van slag, in haar voortuintje te huilen. Wat was er daar aan de hand? Zat Volkert van der G. soms in de bijkeuken? Of anders Marc Dutroux op zolder? Maar wat dan wél? Wat was er dan aan de hand? Nou, artikel 294 Sr was aan de hand!"
"Zijn daad behoort tot de zulke, welke de grondslagen der burgerlijke en maatschappelijke orde ondermijnen... het grootste bewijs... voor een zeer diep geworteld zedenverval." (Jurist in 1882).
"Zo bezien is het wetboek van strafrecht de spiegel van de Nederlandse samenleving in de tweede helft van de negentiende eeuw." (Jurist in 2000).
"Wellicht de belangrijkste grond voor de strafbaarstelling van hulp bij zelfmoord is dat door het verlenen van zodanige hulp...het gevaar bestaat dat het verbod tot levensberoving in het algemeen gemakkelijker zal worden overtreden." (Openbaar Ministerie in 2002)

Over de auteur:
Dr. Ton Vink is schrijver en praktijkvoerend filosoof. Hij werkt als suïcidecounselor samen met Stichting De Einder en publiceerde ondermeer De Eenheid van Denken en Doen; over levensbeschouwing en ethiek (Damon, 1999), Als de dood voor de dood? Over dood, zelfdoding en hulp bij zelfdoding (Damon, 2002) en Denken over dood; Opvattingen en keuzes (Damon, 2003).

[Achterflaptekst: 294 Sr: *Zedenverval en zedenverwildering* in Nederland, T. Vink, Budel (Uitgeverij DAMON) 2004.]